

de două ori în săptămână: Joi-a și
dimineața; era cându-vă preținde im-
plinirea materialelor, va fi de trei său
de patru ori în săptămână.

Prețul de prenumeratiune,
pentru Austria:
anu întregu 8 fl. v. a.
diuometate de anu 4 fl. v. a.
patraru 2 fl. v. a.
pentru România și strainatate:
anu întregu 12 fl. v. a.
diuometate de anu 6 fl. v. a.

ALBINA

Invitare de prenumeratiune

la

ALBINA

al 2-lea patraru alu anului, cu pre-
zile ce se vedu notate in funtea foii.

NB! Acestu de facia nru este celu
urma, care se tramite prenumeran-
toru, ale carora prenumeratiuni au espi-
tu cu 31 martiu.

Redactiunea.

Budapest, in 4/16 aprilie.

Protestăm solenele, contra pre-
nunției domnilor magiari si a orga-
nului lor, cumca noi am atacă puru-
natinea magiara, am respandî ura
desprețui, contra poporului magiaru.
ici n'am facutu, nici nu vom face, dar
ci n'avemu cauza d'a face acésta; din
tră, pururiá ni-am descoperit simpa-
si compatimirea pentru sermanulu
poru magiaru, pre carele fiii sei cei de
potere atâtua de reu lu-recomenda-
lu priu portarea loru; de ale căruia
interese si sentiente atâtua
pucinu se ingrigescu acei vermi-
tiosi! — Chiar si cандu am vorbitu
to data, despore „acestu nému barbaru,”
ni-a fost, nu ni-a potutu fi cugetul
poporu, ci la acea clasa, degenerata
a, carea secle si secle a impilat si
tu tiér'a, si de atatea ori a tradat-o
du unui, cандu altui strainu, d'im-
una cu interesele cele mai sacre ale
porului — fora diferintia de nationa-
litate.

Cu unu cuventu: n'avemu lupta cu
porulu magiaru, ci cu domnii, si a
me cu — cei-ce dicu, că apesa pre ne-
gari intru interesulu eschisivu alu
munei magiare, precandu bietulu por-
ulu magiaru nu are astfelui de interesu, si
securu nu scia sè pricépa interesu eschi-
su! Popórale nu au interese eschive;
esta sunt ale domnilor; dar domnii
nu sè amagésca pre bietele popóra si
le mistifice prin vorbe si promisiuni
volesci.

Astfelui se nefericescu tieri si po-
ra; astfelui vedem noi in sufletu-
stru, din dia in dia cadiendu si a no-
tiera, cu totu cu poporulu magiaru,
— ce multu, forte multu ne dore; căci
natinea magiara, bine si onorabilu
adusa, nu numai nu este, nu pote sè
impedecare esistintei si desvoltării
tre, ci — dupa tôte imprejurările are
amarea d'a ni fi celu mai securu si po-
ricu scutu si radimu!

Acésta am respicat'o pururiá in pu-
ri si privatu; acésta este parol'a nô-
a politica. Dar acésta nu vine la
sta domnilor magiari, si de aceea ne
inua mortisiu, că suntemu in contra-
porului magiaru. Si fiindu că s'a in-
aplă una séu alta data, in absint'a
stra, de s'a stracuratu in fóia nôstra
de espeptoratiuni drastice contra in-
magiarimei, apoi domnii si cu or-
ale loru abiá au apucat, ca se strige
gur'a mare: „Halló! Éca dusmanulu
morte alu magiarimei la „Albina;“
deti-lu, judecati-lu, restignit-lu!

Asia ni splicamu noi furi'a dom-
oru. —

Asia fiindu noi convinsi, de locu-
ne prinde, nu pote sè ne prinda mi-
ne de sentintele cele draconice, ce
ne ieri tribunalulu criminalu speciale,
astadi curtea juratiloru din Pesta.

Ieri tribunalulu amintit condamnă

pre romanasiulu nastro Bolianatiu din poemu avé detorint'a nici de iubire,
Satulu-nou, pentru crim'a de turburare
a linisiei publice, la inchisore grea de
trei ani de dile!

Apoi sciti prin ce se dice că ar fi com-
misu omulu nostru cumplit'a crima? In
agitatiunile electorale, unde pretorele cer-
cului si cu pandurii sei faceau pre corte-
sii agenti ai guvernului, ér poporul a
fost in partea nationale opositionale,
Bolianatiu sè fie disu — in limb'a ser-
bésca, — notabene, pre care de rondu n'd
vorbesce, cumca nu i trebue regele magiaru
si nu vré sè fie sub domnii magiari. Elu
néga; alte marturii nu sunt, decâtuo
panduri, unelele domnilor; dlu pretore
denunciatoriu si — de secur toti domnii
judecatori sunt convinsi in anim'a loru,
că Bolianatiu chiar déca ar si disu acele
cuvinte, n'a priceputu prin ele, că — nu-i
trebue MSa domnitorulu Franciscu Iosifu,
pentru carele granitierii au versatu pu-
ruriá sirioa de sange; va sè dica — du-
pa noi: a) este dubioasa adeverint'a pan-
durilor, b) vr'unu cugetu, vr'o inten-
tiune rea n'a esistu, ci celu multu o ne-
principere a imprejurările; si cu tôte
acestea, pre langa detentiunea preven-
tiva de 4 luni, inca trei ani de dile in-
chisore aspra !!

Intocmai este si cu procesulu de
pressa alu Albinei, respective in contra
dlui advocatu Gruia Liuba, procesu de-
cisul astadi naintea juratiloru. Numai
consciintiele domnilor jurati si a jude-
catorilor vor sci dà séma naintea lui
D'dieu si a moralei publice, cum intre
imprejurările subversanti, potura — cei
d'antai a aduce verdictulu „vinovatu,”
si cei de a dôu'a a dictá o pedépsa de
15 luni, si o glóba pentru „Albina“ de
500 fl. pre langa spesele procesului!

Este invederatu, că — suntemu in
septeman'a patimelor.

Despre aperare, atâtua prin acusa-
tulu, cătu si prin renumitulu patriotu
slavu si advocatu Dr. Mudron, este
pana si la contrari numai o véoce, aceea
— că nu potea sè fie mai escelinte. Publi-
culu, forte numerosu, audindu aperarea,
parte mare credea si spunea, că are se
urme séu achitarea, séu o pedépsa de
câteva luni.

Ei bine; si va in stare védia justi-
tiei nôstre a feri pre guvern de greu'a
suspicione, că — vré sè incerce cu tero-
rismulu?

Cei mai buni si mai plecati stârii
de astadi a lucrurilor, nu potu tiené
acésta judecata, de cătu de o isbanda
eclatante, in contra romanilor — pen-
tru achitările de mai de unadi a redac-
torilor magiaru din Cassovia si din
Posoniu.

Apoi — a mai intrevenit si restrin-
gerea dreptului de aperare; din care
causa s'a insinuatu plansore de nulitate
— la curtea de casatiune. —

Noi, ori cătu ne dore, ori cătu sen-
timu, — măcar de nu ni s'ar spune lim-
pede din tôte pările, cumca propriamente
in noi, in „Albina“ si in Babesiu,
au vrutu sè isbésca draconicele judecăti,
— noi din anima am pofti, ca guver-
niul sè fie scutitu de acea grecă suspiciune
si — se 'ntielege, cu atâtua mai multu, de
insasi amagirea, d'a incercá intr'adeveru
cu terorismulu justiciei!

Noi — in butulu tuturoror persecu-
tiunilor si cupitelor vatemari ce ni
s'au facutu, am fost pururia sinceru facia
de domni; li-am facutu multu necasu
prin opositiunea nôstra, dar — am fost
sinceri catra ei, casi catra nisce frati re-
taciti: facia de terorismu — noi nu mai

poemul avé detorint'a nici de iubire,
ni de creditia, nici de sinceritate.

Sub impresiunea de astadi — atâtua,
si nemicu mai multu. —

Fiindu că poimane cu greu vom fi
in stare a scôte fóia, deci prevenim aici
deputatul la Diet'a ungurásca. Caus'a am
indegetat'o de multu. Nrulu celu mai de
aprópe alu Albinei va aduce scisorile
domnii sale catra alegatorii sei si catra
domnii ce prin adrese lu-rogara sè nu se
retraga. —

Babesiu, alesu fiindu prin ingagia-
mente bilaterali, va aduná la unu timpu
potrivit pre alegatorii sei, pentru de a
li cästigá consentiulu in privint'a tien-
tei sale. —

Mai multi dd. ni tramsera pré in-
teresanti articli, sunatori la adres'a si-
nodelor eparchicali, cari insa ni sosira
pré tardiu, pentru de a-i poté publicá la
timpu. —

Budapest, in 2/14 aprilie 1874.

Ni stă pe mésa, naintea ochiloru, repor-
tulu stenopraficu despre lupt'a parlamentaria
de vineri si sambata in cas'a de susu a Cislai-
taniei, precum si unu reportu detaiatu de
ieri, asupra legilor confisionali; am cettitu
aceste reporturi cu mare atentiune si suntemu
preocupati de impresiunea ce fecera asupra
noastră. In acésta preocupatiune a nostra —
ni plângé anim'a, ea — nici timpul, nici
spaciul nu ni permite, a pune acestu reputu
completu, din cuventu in cuventu tradusu, sub
ochii publicului nostru.

Câte, si ce multu insemnetorie lucuri
ar poté sè invenitie onorabilulu publicu romanu
din cuvintele primilor fruntasi din tôte cele
mai nalta sfere si clase ale vietiei publice!

Ar invenită mai antai de tôte a cunoscé
marea diferinti ce este, intre cugetele, chiar si
modulu cugetării si sentirei, intre scopurile si
tendintiele celor de susu — facia de cei de
diosu!

Si la urma, toti cei ce ar cunoscé si pe-
trunde acestea bine, de o data ca print'nu
farmecu s'ar convinge, cătu de sinceru si ge-
nuiu am desemnatu noi din capulu locului
— natur'a, essint'a adeverata a luptei de facia
si din trecutu — intre biserică si intre statu. —

Au vorbitu vineri urmatorii, contra le-
gi: cardinalulu Rauscher, cardinalulu Tar-
noci, cardinalulu-principe Schwarzenberg,
principii archiepiscopalii Gasser si Wiery;
pentru lege: cavalerii Tschabuschnigg, Arneth,
Neumann si Höffler; cesti trei din urma fosti
professori la Univorsitate.

Sambata, contra legii: principale-archiepiscopu Stepinchegg, principale Czarto-
riski; principale Windischgrätz si in fine ca
oratore generalu c. Leo Thun; — pentru lege
b. Hye, c. Hartig, c. Ant. Auersperg si in fine
ca orato generalu b. Lichtenfels.

Dintre ministri au vorbitu ieri, luni,
duoi: Stremayr de la culte, si min. presied.
principale Auersperg. Mai adaugendu catra
acestia pre reportatoriulu majorităti, cav.
Hassner, si pre celu alu minorităti c. Fulken-
hayn, vom avé tocmai 21 oratori din eea
mai nalta societate — 11 pro, 10 contra legii.

Votarea s'a facutu ieri si resultatul a
fost: primirea legii in generalitate cu o ma-
noritate de 34 voturi.

Dintre cei 188 de membri ai inaltei
Caso, au fost de facia si au votat 120, au ab-
sentat 68; intre cari cei 14 archiduci. Adeca
dintr archiduci nico unulu n'a votat.

Dintre capii bisericelor căti au fost de
facia, afara de archiepiscopulu Bendella, ceia-
lalti toti au votat contra legii.

Prenumeratiuni se facu la toti dd. core-
spondinti ai nostri, si de a dreptul la Re-
dactiune Stationsgasse Nr. 1, unde
sunt a se adresá si corespondintiele, ce pri-
vesc Redactiune, administratiunea seu
speditur'a; căte vor fi nefrancate, nu se vor
primi, éra cele auonime nu se vor publica

Pentru anuncole si alte comunicatiuni de
interesu privat — se responde căte 7 or.
pe linia; repetirile se facu cu pretiu sca-
ditu. Pretiul timbrului căte 80 cr. pen-
tru una data se antecipa.

Memorabilu mai este, că precandu intre
membrii majoritatei se afla tôte clasele sta-
tului representate, cei 43 ai majoritatii —
toti sunt: cardinali, principi archiepiscopalii
episcopi, principi si conti. Nici unul nici mă-
car dintre baroni! —

Din cuvintările cele 21, amintim, chiar
numai ca de gustatu, unele pasagia pré carac-
teristice si — o episoda.

Cardinalulu-principe Schwarzenberg, a
intonat absurdulu si degradatorulu preten-
siunei ce se face clerului, ca elu intre tôte
imprejurările sè tienă cu stepanirea lumésca.
Prin acésta nemicu mai pucinu se cere, de-
cătu ca cleru sè se faca unélta órbă a fia-că-
rui, carele in ori-ce modu s'ar ureá la potere.

„Au nu pricpe guvernul, că prin urmare
clerulu se degradácia si demoralisácia ?!“ —
asía eschiamá oratorele. Elu respinge acé-
sta insinuatiune nedémna de servitorii alta-
riului! Libertatea bisericei pretinde: a se
dá Imperatul cea ce este a Imperatulu si lui
D'dieu, ce este a lui D'dieu; dar — biserică a
insasi sè aibe voia libera d'a judecă, cătu si
pana unde se estinde cea-ce compete lui
D'dieu! —

Din partea episcopatului de repetitive ori
se intonă, că votarea acestor legi confesio-
nali, este deschiderea de resbelu intre statu si
biserica; ba unul dintre sanctii parinti strigă:
„Alea jacta est; Éta, noi incepem lupt'a!“

B. Lichtenfels — intr'altele a intonat
cum — secle intrege episcopii s'au certat si
chiaru bătutu intre sine, in biserică si pona
si pe strate, versandu sange pentru diferen-
tiele de opinioni; secle intrege s'a desavuatu
si condamnatu invenitaturele si faptele si
tendintiele suprematoce ale papiloru, si con-
cilia au pronunciatu cumca ele. stau de asu-
pra pontificilor: si astadi — biserică catolica
vré ca pap'a sè fie infalibilu! Ce absur-
ditate !!

Numai intr'un'a episcopatulu pururiá a
fost contielesu, unitu, solidariu, intr'a trage
la sine poterea lumésca, cea-ce mereu i-a si
succesu.

Dar in fine se deschisera ochii stepanirei
lumesci; ea si-conoscu nebunia si — incepù
lupt'a pentru eschiderea din statu a poterii
lumesci si resp. politice a bisericiei si supune-
rea capiloru bisericiei la legile statului. —

Cestiunea: cari sunt relatiunile interne,
si cari sunt relatiunile externe ale bisericiei, b. Lichtenfels o es-
plica astfelu:

„Tôte căte, medilociu séu nemedilociu,
atingu interesele statului, sunt externe; ér in-
terne numai cele ce de felu nu privesc afa-
rele statului“.

Tocmai candu coplexitulu de betranie
oratore esplică, cum — libertatea pretinsa de
episcopatul pentru biserică, se identifica cu dom-
nul a acestuia peste maselle poporului, — tocmai
atunci lu-cuprinse o ametiela si densulu-cu
cuvintele: „Iertati-mi, că — infirmitatea nu-mi
permite a continua“ — cadiilelesu in scaunulu
seu; de unde fu dusu de bratu in salonulu
celu mai de aproape, ér de acolo dupa căteva
minute, venindu-si in ori, elu insusi se ureá in
trasurasi si se transpusa a casa; ér presiedin-
tele dechiră de inchișata desbaterea generale
si redică siedint'a. —

Din siedint'a de luni atingemu discor-
sul ministerului presiedinte, cu apelarea sa
la „credint'a si amórea poporului Austrii
catra Imperatulu, care credintia si amóre este
legatur'a, este bas'a si garant'a cea mai poterica
a esistintei Monarchie“. Si eci dicem:

Da, asia e; dlu principie Auersperg are
dreptate; — insa trebuia sè mai adauge, déca
i se potea dupa conșientia onorabile, cumca
si guverniale MSale implinesc, cele ce se cu-
vinu poporului — pentru acea credintia si
amóre, si guverniale corespondu detorin-
tie loru.

Amorea si credintia poporeloru catra MSa — nu este orba, ci este o parte naturala a contractului sociale; cealalta parte este, ca si ocroritorii statului, din aloru parte, se areta amore si ingrigire parintesca pentru popora. Altfelui naturalmente amorea si credintia poporalor, legatur'a, bas'a, garant'a statului trebuie se slabesc si successivmente se se si curme chiar, si — derimatorii, ruinatorii Monarhiei si ai Tronului vor fi — guverniele cele netrebuie, domnii cei fora de minte si fora de amore si credintia! —

Dupa votarea legii in generalu, intregu episcopatulu si amicili sei clericali au parasit Cas'a; er adunarea continuandu in data si desbaterea speciale pe articlii, in scurtu timpu a votatu legea intréga, si totu de o data si proiectulu pentru punerea in lucrare a legii. Biscric'a este deci regulata — pe hartia. —

Budapest, in 3/15 aprilie 1874

Opintirile contrarilor nostri de la potere — nu numai ca nu slabescu, ma inca se incorda totu mai multu.

Invederatu ni este atat'a, ca — ei la opositiunea, la resistintia nostra in contra planurilor loru — nu s'au asteptatu, si ca tienuta nostra li-a devenit nesufieribile, in contra carei deci — tote medilócele le tienu de iertate.

Un'a dintre trasurele caracteristice ale acestor generosi domni magiari — este, pre cum de atatea ori am amintit, ca facia de aspiratiunile nostre cele mai legitime: aspiratiunile de sustinere, cultura si desvoltare nationale, — nu numai tote nuantile loru, chiar si cele ce de altmintre se combatu intre sine ne'ncetatu, — tienu mortislu la olalta, ci ca in acesta lupta a loru contra nostra, tocmai atacuri contra nostra sunt lipsite de ori ce consideratiune, unde mintiu'a, falsificarea de cuvinte si de concepte, denunciarea cea mai ordinaria se coclosiescu un'a peste alt'a, in celu mai efrontu modu.

Am atinsu de mai multe ori si si mai de unadi, de onorabilulu „Hon,” ale carui atacuri contra nostra sunt lipsite de ori ce consideratiune, unde mintiu'a, falsificarea de cuvinte si de concepte, denunciarea cea mai ordinaria se coclosiescu un'a peste alt'a, in celu mai efrontu modu.

Am amintit si de celu mai nou fabricatu alu acestor magiari liberali, in „Hon,” nrulu de sera din 3 aprilie, si am promisu ca occasionalmente vom atinge acestu mandru lucru mai de aproape. Asta data o facem u chiar pentru d'a constata o sistema frumosa de atacu a domnilor magiari.

Acelu articlu se intituldea: „Babesiu si foia sa,” si in cuprinsulu acelui-a efrontari merge pana a dice direptu si limpede, cumca Babesiu (in articululu citatu din nr. 18,) o pronuncia pre facia, „ca monarchia austro-magiară n'are indreptatirea d'a poté essiste!”

Din acesta falsa premisa argumenta apoi si mai falsu astfelui: „Babesiu deci denega monarchiei indreptatirea d'a poté essiste; asiá dara elu vré s'o sparga, si — aci este cugetul meu, de a comite crim'a in contra constitutiunei; numai fapt'a lipsece, dar crim'a intentiunei

essiste!” — (Onorabilii cetitori sciu, ca nu tocmai asiá.)

Cu tote acestea — dice, ca ar fi pecu a mari nimbului lui Babesiu prin procesul pressa; „caci — asiá se vede, ca motivul civitatis lui Babesiu nu este folosulu seu, ci lu luca, ca se bata la ochi.”

„Facia de atare omu mai bine este — desconsiderarea si observarea lui cu atentiu.” Acésta recomenda ministrului de intenzi si si Romaniloru!

Ati auditu, Romani din patru anghiri „Desconsiderare,” dar — „eu tota atentiu!”

Insa mintiu'a si chiar infamia esla culme — acolo, unde serie, ca Babesiu identifica pre guvernul magiaru cu natiunea, si ne'ncetatu injura in celu mai profanu mdupre intréga natiunea magiara. Repetum, ca aceasta insinuatiune este o infamie, si — tendintia nu poate fi alt'a, decat a sumutia intregu poporul magiaru in contra lui Babesiu; este o tendintia forta inima si fora sufletu. —

Dupa acestea apoi „Hon” vine a spune, cum Babesiu pre toti ii-a atacatu si vatematu si instrainatu; par ca audim vorbindu pre „Concordia” si pre „Patria”; de unde nici aceea nu lipsesce, ca — dejà partea cea mai mare a Romaniloru este satul de escesele lui Babesiu.

In fine — in numele patriei magiare se face apelu la generos'a familia de Mocioni, a nume la „genialulu Alessandru Mocioni,” despre cari cei de la „Hon” sunt convinsi, ca — nu se semtu bine, nu li place cameraderia cu Babesiu, — se retraga subventiunea si cautiunea de la „Albina”, si as felu se mantuiesca tier'a de acesta pacoste rea!

De aci dintr' aceste cateva cuvinte, si din stupid'a pretensiune, ca acestu articlu ar fi scrisu de „mai multi romani” din tenu-tulu Brasovului, se vede mai vertosu miserabilulu scopu alu articlului! Si deca vom mai spune, ca — de buna séma fabricatorii acelui articlu, temendu-se, nu cumva acela se inconjure atentiu'a domnilor Mocionesci, s'au pusu si in epistole anonime l'au transis pe la persone, ce stau aproape de famili'a Mocionescilor, etc. etc. — apoi credemu, ca fie-cine se va convinge despre aceea, ca — ce reu ii dore pre domnii magiari armonia intre Babesiu si Mocionesci.

Dar tendintia d'a desparti pre Mocionesci de Babesiu, nu este noua; ea de diece ani se observa constantminte, numai catu in unele periode de timpu cu stăruintia mai multa si cu medilóce mai pueinu scrupulose; in timpulu presentu insa ea a devenit neru-sinata, mai alesu candu vorbesce prin gur'a seu condeiulu, seu in numele unor romani!

Ce invetiama insa din acesta apari-tiune?

De securu accea, ca armonia intre Babesiu si Mocionesci, dore de merte — atat' pre contrarii Romaniloru, catu si pre toti ce slabii de angeru fi ai poporului romanu. O invetiatura, ce totu de o data este — incu-rijiare pentru noi. Multiamumu deci domniloru pentru invetiatura! —

Paralelu cu atins'a tendintia, si de securu spre acelasi scopu — au pornit u'numu timpu atacurile atat' de nedrepte si chiar infame — in contra Mocionesciloru prin unele foi ale nostre si straine, sub form'a de planori chiar din partea romailor.

Cetitorii nostri si-aducu, credemu, a minte de brutalele mintiuni, ce se raspandira de curendu prim „Osten” din Viena si apoi se esplicara catu se pote de reu in unele foi romane. In daru a fost documentatele si autenticile respunsuri si refrangeri ce s'au publicatu in contra acelora, caci — ele nu incetara!

Este chiar admirabile cutesanti'a cu carea d. e. in acelasi timpu, candu Ep trop' a fondurilor nostre din Aradu publica oficiozu, (a se vedé in nrulu precedinte, 25 alu foii nostre,) cumca dlu Ant. Mocioni a solvitu 85,654 fl. 88 cr. v. a. capitalu si interese in fondurile nostre, „Osten,” in nrulu seu totu de domine's'a treeuta, intr'o corespondintia orig. din Aradu, intitulata „detorile familiei Mocioniane,” serie alarmandu lumea, cumca „Mocionescii n'au platit nici din capitalu, nici din interesele de restanti, nici unu crucieriu;” si — dupa multe alte prostii eschiasse nu lipsesce, ca — dejà partea cea mai mare a Romaniloru este satul de escesele lui Babesiu.

In fine — in numele patriei magiare se face apelu la generos'a familia de Mocioni, a nume la „genialulu Alessandru Mocioni,” despre cari cei de la „Hon” sunt convinsi, ca — nu se semtu bine, nu li place cameraderia cu Babesiu, — se retraga subventiunea si cautiunea de la „Albina”, si as felu se mantuiesca tier'a de acesta pacoste rea!

Eta; aci Mocionesci, printro mintiuna dintre cele mai infame — se denuncia de spculanti, de mancatori ai banilor nationali, precandu mai susu se agrasescu ca generosi si geniali! Si un'a si alt'a totu sub masca de Romani!!

Fondurile nostre, cu detorsele Mocioniane, sunt precum se scia, de unu anu si 5 luni in posesiunea nostra; de atunci Mocionescii au respunsu din capitalu si camete aprópe 100,000 de florini, si cu tote acestea se astara omeni, cari avura fruntea, d'a denunciat era si era publicului celui mare, alu nostru si strainu, ca — manca banii bisericei si n'au platit nici unu crucieriu!

Ce poate se fie oré acesta infama isbire in cea mai susceptibile corda a animei domnilor Mocionesci?

De securu — numai un'a: a-ii instrain de curta natiune, a ia faco se creda, ca — acestu poporu de romani si cu intielegintia sa, este celu mai infamu si nemultamitoru sub sare, care nu merita ca o familia vediuta si ilustra — se apartinea la ea!

Am disu mai susu si repetim, ca — durere, acesta miserabile tendintia — ici-coliá asta spriginiare si in sinulu nostru, adeca din partea acelor degenerati fi ai natiunei nostre, caror nu li place influint'a morale ce o essercita Mocionesci asupra afaceriloru nostre, ci preferu a fi ei protegati de cei de la putere — intru faradelegile loru!

De altmintre noi supunem apari-tiunile amintite — liberei judecati a publicului nostru: ie-le la cunoaciintia, cugete-le bine si — tieni-le la minte! —

Budapest, in 1/13 aprilie 1874.

(„Celu d'antai adeveratu cuventu despre finantile Ungariei.”) De o septemana si multu, asiá se vestesce, ca — nouu min. de finantie Colom. Ghiczy, diu'a-nóptea lucra unu „exposé,” o aretare detaiata despre adeverat'a stare a finantelor nostre — sprou scopulu deplinei informari a Dietei, — si — omenii cari cunosc pre Ghiczy si intenziile lui, vestecu pretotindenta, ca — are se celu d'antai adeveratu cuventu despre finante Ungariei!

Tare ne miram, si — am poté dice, ca ne si indoim. Caci este forte greu a crede, ca ar mai fi posibile o alta descoperire si constatare a adeverului, dupa descoperirile si constatările, ce le a facutu decurendu dlu Horn, si prin cari pana la unu cruceriu a calcatu in drept'a si in stang'a venitele si buintele tierei si a arcatu cumplit'a misera de care patimesce tierei a in consecintia orbi si absurdei politice magiare de 7 ani incósi.

Apoi, datele folosite de dlu Horn, n'ma cutesitu a le trage la indoiala, ba — pri materialulu autenticu, ce regimulu puse dispusetiunea comisiunei de 21, acele date si nou se adeverira.

Déca deci ar fi ca dlu Ghiczy se fac descooperiri noue, elu despre carele se scia, este de creditintia, cumca in situatiunea nostre finantiale desperata — n'ar fi de ascuns chiar nemica, ci — pentru de a vindeca n'ar, — totu defeptele si gresielele ar trebui de pe facia in tota goletatea loru, — déca si asiá, apoi de buna séma dlu ministru va trebui se ésa la lumina cu — secrete de stat firese secrete in sume séu cifre!

Reportorii foilor germane vreau a spune „primulu cuventu adeveratu” alu dlui Ghiczy — numai facia de descoperile oficiale pana acum, si mai de aprópe facia de la ratulu subcomisiunei de 9; inca dupa acesta ar fi pré pucinu si — n'ar fi chiar nemica nou. Deci — este pré firescu lucrat, impartasim si noi interesulu, cu carele lum politica astópta reportulu nouului d. ministru de finante, lu-astépta ca o noua desamagie a lumei dspre politica si economia domnilor magiare de la potere.

Budapest, in 11 aprilie n. 1874.

Din Cetatea de-petra si resp. din Secuia Mare, foile domnilor ni aducu ca alegerea de deputatu in cerculu dlu Bartal, demisiunatu pentru intrarea in ministrul, s'au pusu pe 24 a lunei curinti, si ca se in unanimitate s'a candidatu ér dlu Bartal. Vé se dica, noua, elatante proba, ca Romani sunt buni, forte buni, pentru d'a redacta portă pe umerii loru, in căr'a loru pe străini, co de secle ii-au incalcatur.

Astfelui sunt poporale devenite o de slave!

Notam acesta simplu numai, ca si se impune, ca — facia de unu minister tacutu, si tacendu am consantit la alegerea lui in unanimitate. —

FOISIÓRA.

Memorandum

Romaniloru brasioveni de la biseric'a Santei Treimi, adresatu catra on. Casa representativa a Dietei Ungariei, la an. 1871, in caus'a loru de contro-versa cu pretinsii Greci de acolo.

(Continuare. A se vedé nríi 21, 22, 23.)

Din cuvintele citate, precum si din intregu operatulu comisiunei se vede in modu destul de chiar si respicatu — voint'a fundatorilor facia de limb'a romana, asiá incat'nu mai este lipsa de nici unu comentariu. Operatulu intregu alu acestei comisiuni s'a substernutu apoi pre langa o comitiva — Guvernului tierei.

In acesta comitiva, precum si in opinionea sa de datulu 24 maiu 1789, comisiunea dechiară, ca — dupa observarile facute, s'a cunisutu, cumca cert'a nu provine de aiurea de catu numai din post'a de superioritate si de certa pentru rangu intre companisti si cetatiani, si ca dupa fasiunile luate acesta biserica s'a dedicatu pentru toti credintiosii gr. or. din care causa nu ar fi cu cale * se concede,

spre daun'a comunitatii bisericesci, nimeni nici o alta prerogativa, afara de dreptulu de patronatu. Spre scopulu acesta ar fi, mai de departe, a se avisá episcopulu gr. orientale, ca se stabilésca facia de acesta biserica o regula in privint'a limbei si a tienerii servitului divinu, pre bas'a cărei se nu se tieni servitul divinu de o data si in limb'a romana si in cea grecesca, ci perondandu-se; si in fine se concréda totu episcopului si deslegarea cestiuenei preotului.

Pre bas'a operatului si opiniunei acestei comisiuni, gubernulu tierei emise, dupa mórtea episcopului Nikiticiu, catra episcopulu Adamovicicu o ordinatiune cu datulu 27 iuniu 1789, sub nr. 5046, in carea insusí acel'a dechiară, ca biserica de sub intrebare s'a dedicatu pentru toti credintiosii de legea gr. orientale, si ca tote neplacerile si desordinea, ce s'au ivit in aceasta biserica, nu au provenit de aiuria, de catu numai din o lupta dupa superioritate, la carea membrii companiei greceschi nu au nici unu dreptu. Pre langa acesta s'a mai demandat prin amentit'a ordinatiune catra episcopulu Adamovicicu, ca se se cassedie cu totulu capel'a companiei greceschi, er pre parti se le induplice, seu se alégu de parochu la aceasta biserica pre unu barbatu, carele se cunoscă

pe langa limb'a romana si cea grecesca, seu apoi ca pre langa preotulu romanu se mai puna si unu cooperator grecu. In totu casulu insa, déca va fi si se aléga duo preoti se se stabilésca si rangulu loru — din capulu locului, pentru evitarea de certa si neplaceri.

Pentru esecutarea acestei ordinatiuni gubernali veni la Brasovu episcopulu Adamovicicu insusi, unde in legatura cu duoi membri ai consistoriului si cu duoi membri ai magistratului cetatianescu pre bas'a ordinatiunii gubernului tierei — cassá capel'a companiei greceschi, er prin asiá-numitele ordinatiuni Adamovicicu de datulu 20/9 noemvre 1789, acuse aci sub H. deslegă cestiuenea limbei si a preotului pre bas'a deplinei paritati; relativiment la administratiunea avelei bisericesci decise insa, ca acesta se se concréda numai cetatianiloru, deóra-ce membrii companiei nu au in Brasovu nici o posesiune si ca atari nu dau nici o garantie pentru implinirea dauneloru, ce eventualmente ar poté proveni din administratiunea avelei bisericesci.

Dispusetiunile, luate de episcopulu Adamovicicu, pentru regularea afaceriloru acestei biserice, s'au substernutu apoi prin gubernulu tierei concilarie aulice, cu reportulu gubernialu de datulu 21 ianuariu 1799 nr.

29, in care tote dispusetiunile episcopalui generalu s'au aplacidat.

Cancelari'a ungurésca, pre atunci impunata cu cea transilvanéna, prin decretul de datulu 15 martie 1790 sub nr. 2606, prin carea comisiile fura avisate: ca deorice capel'a companiei nu mai existe, ei au se se tieni de act in intia de pactulu incheiatu si de dispusetiunile episcopalui gr. orientale, er servitului divinu — implint preotulu romanu, de origine Romania, pentru toti cei de religiunea orientale.

Advocati companiei greceschi inceata de a redicá pre la locurile mai intorsori preste plansori in contra episcopului Adamovicicu. Ei cereau adeca, ca biserica capete inscriptiunea de biserica a companiei greceschi, er preotulu romanu se delature. Gubernulu tierei respinsse aceste plansori

Aradu, in aprile 1874.

Pe la noi obiectulu de discursu cotidianu este cestiuenea administratiunei fondurilor comune; totu insulu seinte, că este o cestiuene forte grava, că este vorba despre o garantie a vietiei noastre autonome, si asiā totu insulu se interesădă in celu mai mare gradu, că ore cum voru decide sinodele in acesta causa? Sci-vorū individii in majoritate a se redică peste particularismu si a aduce sacrificiul ce se cere causei comune! Nu va fi deci, cum credu— de prisos chiar in acestea cercutări de interesare generala, a atrage oresicum atentiu-ne publicului celui mare peste totu, si a depusatelor de la ambele sinode specialminte — la nisce neregularităti — sè nu dicu abusuri, ce le comitu ömenii nostri chiar si facia de institutiunile bisericescii; — cum se folosesc de obscuritatea dispusetiunilor legali, pentru de a poté mană ap'a pe mōr'a loru, — si inca tocma in cau'a fondurilor, cea mai delicata; cea mai „nolli me tangere“ dintre tote! Incepem a bagă de séma, — căci — dieu! e forte batatoriu la ochi, — chiar si din protocolele luate despre siedintele epitropiei, — cum părțile Aradului nostru, si deschilinitu miele comune, suntu forte favorisate la imparătirea imprumuturilor, si — sè fimu cu totul sincer, — am mai bagatu de séma că: fisculu epitropiei, chiamat a reprezentă interesele fondurilor facia de părți, — figurădă in modu cam pré batatoriu la ochi — mai multu ca unu esoperatoriu de imprumuturi pre öm'a privatilor din fondurile bisericescii!

Dupa cum pe aici tota lumea scia, mai tōte rogarile pentru imprumuturi, se fabrica in Cancelari'a sa advocatiale, pe cari apoi duu advacatu alu partilor, ca fscu alu Epitropiei, le-a dusu si — firesce recomandat spre acceptare in siedintele Epitropiei, ba a si votatu — ca membru — firesce, pentru primirea acelora. Eh, fie! Déca nu e legă expresa, carea sè dechiarare de necompatibile atare incurcatura de role si atributiuni, — asi poté tacē si'eu si a cărti si ride numai prin cafenele si pe strade, casi altii; insa — rogu e se faca in secretu, déca se pote, si — protocolele — ce naibei se publica, numai spre scandalisarea celor scrupulosi, si spre risulu celor glumeti? — Sciu bine că e cam gadalitoria sinceritates mea; indar — acēst'a mi-o impune detorintia de onore, — detorintia si cătra reputatiunea, si cătra avereia nostra bisericesca; — căci omulu cultu mie, ér celu nestricat — sente ce se cade si ce nu se cade. A dice'mai multe in acestu punctu, credu că este de prios. Dar — atât'a credu a poté pretinde dela on. Redactiune a Albinei, — findu-ni sinodele chiar la pragu, neconvenientul sè nu remana neatinsu. Caci ou oredu, cumcă onor. Redactiune — pre cum facia de autoritatea de pressa are responsabilitate legale, asiā de publicu, are responsabilitate morale. —

Neconvenientul s'ar poté evită usioru nu prin statutu, séu printru unu decisu de necompatibilitate; dar eu marturisescu, că

totu asi avé temeri, căci Regulamentul ar fi Regulamentu, fora ca sè regulede adeca ceva.

De exemplu: decisulu de incompatibilitate din 1870 esiste cum se cade, si totusi — vedem a pre unu profesore alu nostru de theologia profesore si la liceulu magiaru! Esistu 2 decisuri sinodali referitorie la calificatiunea elevilor din teologia, dar esiste si consistoriu, care nu dà o cépa degerata pe decisuru sinodului!

Esiste statutulu organicu, si esiste si unu decisu sinodalu, care ni spune că in ce limba avemu de a corespunde cu alte autorităti; dar — sè in Aradu esiste consistoriulu carui-a de multe ori nu — i pasa de atari bagatele, si nu-si scrie coresponditie in limba poporului, care-lu-sustiene, ci in a acelei-a care-si batejocu de acestu sustienatorit.

Va trebui deci sè se ingrigesca venerabile sinode de alte öresi-cari garantii, mai vertosu candu este vorba de administrarea banisorilor ce avemu, revindicati prin multe lupte, intr'unu lungu siru de ani, si cari banisori — mane — poimane au sè ni fie unica basa a bisericescii nōstre!*)

Dieu ar fi tempulu sè lasamu o daza daunōs'a moda de a ne uită printre degete la faptele fratilor, cumnatilor, nepotilor, socrilor, ginerilor, séu a amicilor nostri; ci ar trebui sè tienu mai cu rigore la sanctien'a causei, căci altminter — de nu suntem dejă, apoi curendu vomu fi de risu cu tota autonomia nostra bisericesca. —

Spectatore.

Pe malul stengu alu Oltului, in 25 martiu v. 1874.

Multu stimate domnule Redactore dela „Albina!“

Avendu in vedere sinodulu archidieseanu celu mai de aprope din Sibiu, vinu a ve rogă sè-mi permiteti a Vi eneră in modu fidelu, unele casuri de 2—3 ani in căci, cari sunt bine cunoscute ömenilor de prin jurul Pré venerabilui Consistoriu, casuri triste, cari ar trebui sterpiti radicalminte, li-ar trebui cautatuu unu leacu — cu ori ce pretiu. —

Am auditu ou mare dorere, că in Sabiuu nostru Metropolitul a santu de preoti 2 clerici in un'a si aceeasi comuna, *fora concuren*, Sciu apoi, că Consistoriulu din Sibiu, pre timpulu candu fericitulu si in internu neuitabilu archiepiscopu si metropolitul Andrei, jacea in patulu nepotintelor, an lipsit uora procedura formale pe unii protopopi de oficiele loru, punendu administratori in locu-le totu ömeni nechiamati, — precum: in tractulu *Trei-scaunelor*, intr'alu *Nocrichiului*, in alu *Palosiului*, si in alu *Turdei-superviōre*. Am disu: ömeni nechiamati; pentru că ii sciu lipsiti de cea mai mica calificatiune, de ömeni cari n'au invetiatu nici 1—2 clase gimnasiali, cari toti s'au inaintatuu de administratori — in modu nelegalu, pen-

*) Pardonu! Credeam ca o se vedem a critica a proiectului de *Regulamentu*, elaborat la Temisiora, carele tocmai tōte cele atinse si inca multe alte neconveniente lea avutu in vedere si a atentitul ale face neposibili!

Red.

ru scopuri meschine. De mai alte multe caari, analoge acestora, nu voiescu a mai iece pomenire. — Si apoi bietii clerici si ierarhi totudeodata, ambila dintr'unu locu intr'altulu *flamandi*, fora pane!! Pentru sè mai studiamu?! — In Sibiu sunt omni de acei-a, cari pana astazi pôrta căte — 3 oficie: protopopu si profesore, asesoru si parochu, redactoru si asessoru etc. etc. Ieu credeti, că le facu tote pentru una lefa!

Nu numai subsemnatulu, dar mai multi speri din tōte părțile Transilvaniei rogă pre domini deputati ai Sinodului archidieseanu, ca sè puna stavila astorii-feliuri de busuri in biserica, si sè se deslege o data intr'unu felu cestiuenea de arondare a protopopiatelor, pentru carea s'au facutu atâtea proiecte fora nici o isprava; căci abusurile cele mai mari se comitu cu devenirea in vacanta a protopopiatelor, unde se punu in data administratori de categori'a celor mai susu aretati, fora de a fi cineva intrebatu, si asiā tractele nōstre protopopesci, in cea mai mare parte sunt eludate in dreptulu loru si orbeca in intunericu de atari individui fornici o cultura si sciintia.

Asteptămu deci grabnic'a delaturare a acestoru mari neregularităti in Biserica, intru interesulu clerului si alu poporului; pentru ca astfelii regulandu-se si cestiuenea arondarei administratoratelor celor multe in Archidiocesa, sè se deschida cale dreptului poporului si ocasiunea individilor apti pentru d'a competi la atari posturi superioare bisericescii; căci la din contra prin atari administratori ppesci, precum si prin mai multi dintre protopopi, ne facem numai de risu si batjocura nainte lumei civilisate!

A veniu drepturi frumosé, avemu constitutiune liberale si chiar democraticea; ce e dreptu, in biserica ortodoxa resaraténa, pe chartia abia pot sè fie mai bine; dar pana acum parte mare pe chartia; pré pucine rezultate imbucuratorie vede poporulu pre acestu campu sacru si frumosu; — căci éta, aretaramu cum ne folosim de lege, de constitutiune chiar si de canone!

Totu sperantia o avemu, că membrii sindelor si a congresselor nōstre, vor intreveni cu barbatia si vor regula o data trebile cele atatü de urgenti in Biserica si seola. Caci — sè mai spunu si aceea, că — cu dorere observămu, cum in locu de a se mari prin Sibiu numerulu preotilor intelligenti, se priimescu la clerica inca si adi individui cu norme, cu 1—2 clase gimnasiali, etc! Apoi se santiescu in căte-o comuna si căte 2 preoti fora lipsa si fora lege. Inca vine timpulu, de in archidiocesa, — casi ore candu sub unu imperatu, vom avé si preoti asiā numiti „reservisti.“ Dar asiā nu se progresă, nu se indreptă si destepă poporulu; asiā nu se corespunde spiritului evangeliei; asiā nu se duce la perire!

G. C.

Din Giulia-germ. 9 aprilie ni se scrie:

„Totu batemu, for' a ni se deschide; totu strigămu si ne văierămu, for'a fi ascultati!“

„Portarea scandalosă a preotului D. Nica — este juru imprejur cunoscuta lumiei; numai dlu protopopu si ven. Consistoriu se facu a nu scîi nemic'a despre — cele multe, ce li s'au aretat si probatu in acesta privinta.“

„Interesulu unui omu, asiā se vede, lu-punu de asupra celui mai sacru interesu alu unei comunităti bisericescii, d'asupra moralei publice, de asupra onorei nōstre si linisiei conșientiei nōstre.“

„De trei ani — cau'a acēst'a si-astepta deslegarea la consistoriu si răbdarea poporului este pusa la cea mai grea proba si chiar tortura!“

Ei bine; dupa astfelii de introducții strigătorie la ceriu, mai pote óre sè fie de lipsa a publică noi cinci pagine, desu scrisa despre amenunte, — mai vertosu candu lucrul nu e nou, candu fôia nostra a mai publicat alta data destule in acesta privinta?!

Deci prescurtandu, inserămu aci numai incheierea carea — pré destulu caracterisēa spiritului parintelui atacatu de turm'a sa cumentatorie.

Este pré buna si démina de spiritulu bisericei — dispositiunea competente, ca — scaunele din biserice sè se venda cu preturi moderate si cu privinta la vrest'a crestinilor, pentru ca si betranii cei mai seracuti sè pote fi in stare de a-si castigă căte unu locu de adapostu si mangaiere sufletescă in santa biserica.

Asiā s'a urmatu in Giulia-germ. si s'a intemplatu de unu scaunu s'a vendutu intr'unu timpu, candu parintele Nica era calatoritul la Aradu — pentru o cau'a nu a oficiului, ci a slabitiunei sale!

Venindu elu a casa s'a pusu sè strice vendiarea, ca sè turbure pacea si ordinea si — sè profite. Mai antaiu a indemnătu pre unulu ca sè promita mai multu pentru acelu scaunu, apoi l'a recomandat protopopului; mai tardi, certandu-se cu acelu favoritul alu seu, s'a pusu si a scrisu protopopului *in contra acelui*; astfelii dlu protopopu are in aceea-si cau'a, de la acelasi parochu, raportu pro si contra si aci, din acest'a casu scandalosu a proruptu indignatiunea comuna si s'au redicatu plansorile cele multe, de cari inea — celor cu poterea in mară, nici că la pesa!

Dar ii rogă, sè nu mane pré de parte acēst'a nepasare facia de unu poporu, carele stăruiesce numai la dreptate si morală, fora cari — nu-si pote intipui o biserica santa nici o administratiune legală.

Venerabile Consistoriu! Venim a mai rogă si pre acēst'a cales sè ni se decida cau'a o data, ca sè nu remanemu batjocur'a neamurilor straine de prin prejuru; căci — la unu Ddieu! spunem, rusinea nostra, este rusinea superioritatii nōstre!! —

Unulu din poporu in numele poporului!

Din Bucovina,

ni se scrie „despre starea bisericilor si a clerului“ de acolo — o multime, din cari estragemu urmatörile:

Intreprindiendo eu o scurta calatoria de

prin ordinatiunile sale din 17—1790 sub nr. 664 si 15 februarie 1791, nr. 513, si compasiunii fuseră indreptati la ordine.

Biserica capetă apoi pre bas'a unui decretu aulicu de datul 7 ianuarie 1792, nr. 44, incriptiunea corespundetorie caracteriză si confesiunalu, despre carea amu amintit si noi in partea prima a acestui tratatude:

„Templum sacro-sanctae trinitatis sacris orationibus gracis ritus orientalis dicatum!“

Astfelii se complană cărt'a escata in aceea biserica, decidiendo-se lucrul de autoritate politice si bisericescii totu in unul acolasi sensu, dupa adeverat'a stare a lui lui.

Din acēsta fasa a procesului urmediu indisputaveru urmatörile:

1. Că membrii companiei si-au parasitul 1788 capela loru, si asiā dara prin testa au incetat si tōte privilegiile impreunate cu acēst'a capela; si inca cu atatü mai multu, cu cătu acēst'a capela a fost cassata si a modu oficialu.

2. Că membrii companiei grecesci au primiti de buna-voia de catra cestianii romani si greci in biserica loru, si inca pre unei depline parităti, incătu privesc

administratiunea, limb'a si cestiuenea preotului; fara a li se fi concesu in vre-o privinta cea mai mica prerogativa.

3. Că prin primirea membrilor companiei in comunitatea bisericei celei noue, nu s'a alterat nici intr'unu modu caracterulu ei puru confesiunalu, datu de fundatori, si că prin urmare drepturile Romanilor facia de biserica nu s'au modificat prin acēst'a nici intr'unu modu; si inca cu atatü mai pucinu, cu cătu prin trecerea companistilor la biserica cea noua, nu au trecut, ba nici nu au potut sè trăca si privilegiile, de cari se bucură vecchi'a capela a companiei. Nu este dura vorba aici de o biserica natională eschisiva a companiei grecesci, facia de carea companistii greci ar fi avut deosebite privilegiu; ci este curatuu numai de o biserica edificata pentru toti credintosii de aceasi legă.

4. Că membrii companiei grecesci, desi au fost primiti in biserica pre bas'a unei egale indreptatiri, totu nu au fost multumiti; ci s'au incordat din tōte poterile a face din biserica cea cu caracteru universalu, o biserica natională, propria numai companiei grecesci si a scote dintr'ins'a limb'a marei majorităti a cestianilor, limb'a romana.

5. Că facia de tōte acestea, companistii

greci nu au potut aduce altu motivu, decătu acel'a că, numai ei au fost indreptatii a posedé biserica gr. or. in cetate, si că prin urmare biserica cea noua s'a edificat de cătra cestianii in detrimentulu companiei; din care motivu dura sustinura, că acēstă biserica este a se privica o apertinentia a capolei companiei, pretindendu a se transpune in proprietatea aceliei.

6. Că cestianii romani si greci, cari vinu inainte in documente sub numirea de: „cives graci“, si anume fundatorii ascultati de comisiune, au aperat cu mare zelu caracterulu confesiunale universale alu bisericei si limb'a romana (contra carei mai vertosu se revoltasera companistii,) — sustinendu din tōte poterile, că acēstă biserica s'a redicatu pentru toti credintosii de legea greco-orientale, si că prin urmare in modulu acesta se dovedesce din nou impregiurarea amentita si mai susu cumca expresiunea de — „cives graci“, nu semnifica nationalitate grecescă, ci numai confesiunea gr. orientale, intielegendu-se sub acea expresiune si cestianii romani de acēsta religiune.

7. In urm'a celor disu, nu mai incapa acum nici o indoiela, că prin cercetarea comisiunii, conduse de contele Ioanu Nemes,

s'a constatatofiosu, că tōte assertiunile si tōte pretensiunile companistilor greci, sunt false si fara nici o baza, si s'a doveditul că acēst'a biserica, asupra careia companistii se incercă a-si vindică dreptulu de proprietate eschisiva, s'a redicatu pentru toti cei de legea gr. orientale, foră diferenția de nationalitate; si că preotul roman si limbei romane, conformu atatü impregiurării, că Romanii formau mare majoritate, cătu si amersurau voynici pélilor fundatori, li competu intru tōte drepturi egale, intocma ca si preotul grecescu si limbei greci.

8. Că în fine acēstă complanare si decidere s'a efectuatu de cătra autoritățile politice mai nalte, in deplina consonantia cu autoritatea bisericescă, si că ea s'a intemplatu in urm'a unei cercetări urmate curendu dupa edificarea bisericei, pana candu tōte actele relative la decesul a erau prăspete in memorii fiacărui si pana candu insisi pélilor fundatori erau in viață si ca atari precum s'a si intemplatu, potura fi ascultati de catra comisiunea cercetătoare.

Momentul destulu de insemnate acestea, pentru ca sè se pote privi acēstă decidere a certei de definitiva

(Va urmă.)

curendu de la Suciava pana la pôlele Carpatilor, spre visitarea unui concetatuianu si pré stim. amicu, nu departe de densulu langa drumul tierei, tergusiorulu cu nume romanescu *Gurahumora*, acârui valcea se scurge in riulu *Moldavia*, se vede o casa inalta cu turnu, cu oraria si cu cruce superba, unde intrandu in intru, eu sperantia ca in tergulu cu nume romanu voiu intră in *biserica romana orientala*, intelese din contra, ca sum intr'un'a occidentalala, departe de legea mea, de datenele strabunilor mei, si de glasulu mamei mele!

Am esit afara superatu, si — vediu alta biserică, cu dôue turnuri pompöse; acăstă era indreptata cătra resaritu si credeam, ca — acolo va sè afu mangaierea dorita, insa si acolo — audindu cantare armenesca, mie ne intielésa, cunoscu, ca sum totu la straini!

Apucandu po alta strada, curendu vediu o alta cladire maréti, de asemenea indreptata cătra resaritu, cu ferestri nalte; aci nu potui intră, căci era incuiata; deci am intrebatu pe unu ovreu, ca — ce cladire nouă ar fi acăstă? — „*Sinagog'a nostra!*” mi-a respunsu. „Dar — vre-o Biserica romanescă — nu se află acă?” — „Ba da, in dosulu bisericei cei armeni.” — Me dusei acolo, si fiind tocmai dumnică lasatului de brandia, observăi poporu in acea parte; insa durere! ce vadiura ochii mei acolo? una cladire de lemn, dejă putreda si scobita de ciocanitori, (pasire cu ciocu puternicu si lungu,) cum penita spre miediulu noptii, avendu numai prin clopotnita cevasi asemenare de biserica; — pe afara stateau barbati, femei si copii ca la 50, pe cari deci ii intrebai: „Cum de stau pe afara!” — „D'apoi că ne tememua intră in Biserica, pentru ventulu celu mare, ce usioru ni ar imburdă peste capu vechia claditura.” Eu, ca frica si cu cutemuru dupa disa psalmistului Davidu, ca să me potu rogă creatoriului atôte, — intrăi in laintru, unde altmirelja, si anume dupa dorintia mea, astai rug'a si cantarea, si asiā m'am asiediatu intr'o strana, fiindu biserica mai desirătă; aci pana la unu timpu am statu cu pietate aduna, uitandu totalminte valurile lumei celei deserte, candu de o data sentu, că — me atinge unu ventu subtire cu tota asprima gerului din afara, in cătu trebui să esu'st ou in data afara din cass'a Domnului, căci prin creputurile pareloru de lemn se vede ca prin sticla, cu accēa desosebire, că prin sticla nu strabate ventul cu recela. Pricepui astfelii că — de ce stă poporul pe afara!

La intrebarea mea: cum de nu se inchide acăstă biserica, nefindu ea nice potrivita pentru atâtia parochieni, dar mai alesu pentru pericolul co amenintia la o fortuna mare ca astadi, — si cum de nu se cladeste alta biserica nouă — aci intr'unu tergu, unde nu e lipsa nice de materialu, nice de meserisi? Dóra numai Romanii cei cu fondulu religionari celu bogatu si pe langa acăstă mosnenii, nu potu avea biserică si scola cum se cade, ci au remasu sermani de risulu stranilor venetici?! Tristu lucru pentru romani, pentru succesorii marelui Imperator Traianu! —

Parochulu localu mi-respusse filosofice că: *crestini din vechime nu aveau nice astfelii de biserice, ci se adunau prin codri si pustie, prin creputuri de munti si de pamentu, ca si animalile salbatice!* De zidire nouă nu pote fi nisi vorb'a, căci parochienii sunt forte sermani si asupruti de streini, mai alesu de ovrei, din care causa dara nu sunt in stare să adune medilöcele necesari! —

Am avutu destulu! Fiindu insa că unii preoti credu astfelii, este bine, ca să cunoscă si altii ideiele loru, ale acelora de cari se dice, că ii-a lasatu creatoriulu de *lumina a lumii* si de *sare a pamentului*.

Eu am observatul dui, că — nu me princetu la atari filosofi, căci sum numai unu omu simplu, dupre cum m'a facutu Ddieu; insa peste 30 ani servindu statului si cutrirandu provinciele Austriei, mi se pare a avea in d'aldastea o mai buna esperintia. Lumea ce tiene la naintare, tiene multu la frumsetia caselor lui Ddieu. Apoi astadi, multiamita celu de susu, nu mai avemu nice o causa d'a ne ascunde prin codri si creputuri pentru rugatiunile nōstre; căci vietiuim intru unu statu crestinescu, carele — tōte ca tōte, dar — nu credu că ar voi sè ni pericolitedie sentiul

religionariu, pictatea catra mam'a biserica noastră!

Er se atinge de medilöce, ce se recomana cladirea unei biserice, apoi fondulu religionariu alu Bucovinei c destulu de avut, carele dupa testamentulu fundatorilor străbuni, si chiar dupa legile tierei si indatoratu sustiene cultulu ortodoxu; dar nici filantropii nu lipsesc de totu, pre cum se dovedi, conductedal'a Moldaviei din Suciava prin staruita mai vertosu a precuriosului nostru printele archimandritu, *Darie*, si prin evlavos'a anima a coconei Balosioia din Iassi, cab singura a oferit 200 galbeni pentru iconostasul, er dlu Nicolai *Albulu* dela Pétra a ajutat la acoperirea si renovarea pe din afar, pre cum si alti la altele.

Să ceremu deci, si să ceremu ne'ncetatu, si — se va dă; să batemu si se va deschide. — *Unu corespondinte.*

Prescurtari de corespondintie si de rectificatiuni.

Din *Siomonta-mare*, cu datulu 8 aprile a. c.

ni se scrie — vaierări cu gramad'a pentru esecutiunile cele mai nemilose, cari rui-nédia totalminte pe bietulu poporu, devenitul prin recoltele slabie de anii trecuti — ca vai de elu.

Mai departe, cu privire la insecuintiile ce fecera foile de unu timpu incoci, despre infrosciatele arderi de paduri in Croatia, Slavonia si Transilvania, cari arderi sè fie causat daune de milioane, — ni se reportă, că si in Chioru, anume la Ariesiu, Seersigu, Fintesiu etc. au arsu in timpulu din urma multe frumose paduri si se dă cu socotela, ca focul se va fi nascutu prin negrignita a pastorilor.

Destulu că prin daunele intemplete se fie adusu multa stricare bietului poporu; de unde dlu corespondinte staruiesce, ca ministeriulu si Diet'a să vîda a crea odata legile necesari pentru regularea padurilor; căci altfelii mereu devastandu-se padurile pretindeni, seraef'a poporului va se sporēsa in locu de a se mai usiură.

Din comun'a *Tierova*, cottulu Căsăt, sub datulu 14 aprile, comitetulu parochialu ni tramite protestu solenu contra concursului, publicat in nrulu 24, pentru parochia de acolo, din cau'a că, dlu protopopu nu s'ar fi intielesu defeliu cu comitetulu si comitetulu numai din „*Albina*” ar fi afiatu de deschiderea concursului.

Luandu noi cunoșciuntia de acestu protestu, reflectam pre onorabilulu comitetu parochialu, că — protestulu loru pote avea locu numai la V. Consistoriu.

Societatea literaria «Petr u - Mai oru»

in BudaPesta.

Multiamita publica.

Pentru bibliotecă societății „*Petr u Maiorū*,” incepundu din optubre 1873 pana la datulu de facia, au intrat la bibliotecariu urmatorele cărti, donate din partea mai multor marimimosi domni, anume: 1. „*De deux publications récentes, relatives aux dialectes de l'Italie septentrionale*,” par Emile Picot, donata de autorulu; 2. „*Femeile*,” de Iuliu Perzani, traducere de *Iunius*, donata de traducatoriulu; 3. „*Legile bisericescă*,” in modu estrativ si splicativu, culese de Meletiu Dreghiciu, protopresbiterulu Temisiorci, donata de autorulu; 4. Opurile complete a lui Schiller, 12 tomuri, donate de dlu Georgiu Radulescu, farmacistu si membru alu societății; 5. Poesia poporala, *balade*, culese de At. M. Marienescu; Die Kunst Schauspieler zu werden, de Dr. Rafael Hellbach, Poe Edgár érdekesebb novelláiból, traduse de Francisco Hang, si dictionariu germano-grecu de Schmidt, donate de dlu Teodoru Nedelcu, medicinistu si membru alu societății; 6. *Cursu intregu de poesie generali* de I. Heliade Radulescu; Citer'a, poesia de D. Stanescu, cu prefatiune, de I. G. Valentineanu, si *Despre folosete trase din trandav'a soldatului* de C. D. Dimitrescu, doctoru in medicina, donate de dlu Petru Popescu, elevu la scola comerciala;

7. *Disertatiune istorico-critică si literaria* despre originea romanilor din Dacia traiana, de Basiliu Maniu, 3 tomuri, donata de Adrianu

Diaconu, technicu. Fiindu inavutirea bibliotecii un'a din cele mai ardenti lipse si dorintie a societății, Comitetulu acesteia exprime cea mai ferbinte multiamita tuturor dloru donatorilor mai susu amentiti. Asemenea exprime comitetulu multiamita respectuosa onorab.

dōme Iuliana Perianu, care a binevoit u dona societății trei cămasie si trei brane nationale calusieresci; mai departe dloru membrui: Gavrila Mihali, G. Liuba, Georgiu Radulescu, Dimitrie Mihailescu, Ioane Rosiu, Iosifu Ciuciu si Traianu Blidariu, cari din zelu propriu, pe langa tass'a de membri au mai facutu oferte banale; benevoli cassei societății.

Budapest, in aprilie 1874.

Pentru comitetu:

Gavrila Mihályi, jun. mp.
presedinte.

P. Iliesiu, mp.
secretar.

Portrete: Avramu Iancu

Sau mai tramsu spre împărtire la prenumerantii si vindere cu câte 20 cr. conformu iugării si avisării din nrulu 23 alu Albinei, tătra urmatorii domni:

N. Caba, B. Giula; G. Nediciu, Giulia Varsiandu; T. Pucea, Chitihazu; M. Coroianu Baitia in Biharu; P. Bogdanu, Crisceanu in Biharu; I. Popu in Cugieriu, Transilv.; N. Negruțiu, in Désiesiu; G. Popu in Poiana Serata; I. Munteanu in Losasielu; Vas. Olariu in Zarandu-Arad; Glig. Musteti in Ciacova Banatu.

Espeditiunea urma mereu pentru toti cei ce au cerutu si unde avemu cunoscuti, despre cari suntemu convinsi, că cu placere primescu sarcin'a de a imparti prenumerantilor si de a vende doritorilor acestu portretu.

Din părțile Abrudului si Campenilor, asteptăm să ni se insinue unul séu mai multi dd. cari ar binevoi să primesc sarcin'a împărtirei.

Red.

Publicatiuni tacsabili.

Concursu.

Pentru vacan'a parochia din *Tierova*, in Protopresbiteratulu Oravitie, Comitatulu Carasiului, se deschide Concursu pana in 28 aprilie a. c. cal. vechiu.

Emolumintele impreunate cu acăsta parochia sunt: Una sesiune de pamentu, birulu si stol'a indatinata dela 103 case.

Doritorii de a ocupă acăsta parochia, au a-si tramite recursele loru, instruite in sensulu statutului org. si adresate Comitetulu parochialu, catra dlu protopresbiteru Iacob Popoviciu, in Oravita.

Griovatiu, 14 martiu 1874.

2-3

Comitetulu parochialu.

In co'tnielegere cu dlu protopresbiter tractualu. —

Concursu.

Pentru zidirea bisericei ort. romane din *Marcoveti*, cottulu Timisiului prototerasu Versișorului, cu terminulu 24 aprilie a. c. si stol'a indatinata dela 103 case.

Doritorii de a ocupă acăsta parochia, au a-si tramite recursele loru, instruite in sensulu statutului org. si adresate Comitetulu parochialu, catra Domnulu Protopresbiteru Iacob Popoviciu, in Oravita.

Griovatiu, 14 martiu 1874.

2-3

Comitetulu parochialu.

In co'tnielegere cu dlu protopresbiter tractualu. —

In contielegere cu dlu protopresbiter.

Concursu.

Pentru statuina invetitorésea la clas-

s'a I. din Comun'a Vraniutiu, protopresb.

— Bisericei-albe, se scrie prin acăsta Concursu,

cu term'nu de 6 septamani, alegerea avendu

a fi domineca in 5 maiu a. c. cal. vechiu. —

Marcovetiu, in 25/3 1874.

2-3

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu dlu protopresbiter.

Loculu de cura

INSUL'A MARGARETEI,

in nemedilocita apropiare de capital'a si resedint'a Budapest.

Temperatur'a fantanelor artesice de 35° R. — Cade de porcelanu si de marmur, pre cum si separe in petra, si cu aparate de dusie, — partie de parcu maretie, — aeru escelinte, — 300 de odai provideute cu confortulu, — salonu de conversa-

tiune, — gazete din tiera si din strainatate, — musica pre fie-care dia.

Morburile intru cari ap'a insulei Margareta s'au folositu cu succesu favorabil sunt:

Podagr'a — reumele la inchoierile de musculi si de nervi — inflamările chroniche de inchoierile si de pele — contractiunile si intieponirile dupa podagr'a, varumări esterne si tifus; bôlele chroniche de pele; — dorerile ce provinu de la vamă din afara séu de versatu; — plegele doreroze; — petra din băsica; — impedecările in menstruatiune, etc. etc.

S'au folositu cu buni succesu termele in intru, la morbul catarului chronic de stomacu, si de pantece. Pe insula se asta spiceria. Dr. Verzar este medicul ordin.

Se concede scadimenti in pretiu — la abonametu séu cumperare impreuna de bilete pentru bai si pentru vaporu.

Locuitorilor pre insula li se facu favoruri atât la băi, cătu si la vaporu.

Comunicatiune cu capital'a in fie-care ora cu vaporul.

Sesonulu de vîera sencea la 1 maiu.

Comande pentru locuintie primesco

1-6 Inspectoratulu

Insul'a Margaretei p. ult. Buda-Vechia.